

Женчавъ пр. женоподобный: Да не бждать клисавы и женчавы момцы, а пржгави и юнаци мажие. Л. Д. 1872 р. 142.

Женчаръ с. м. изнѣженный, трусь: Всякадѣ го гонила мисъльта, че той отъ тука са отдѣлилъ като единъ женчаръ, не си позволилъ да ся въспротви на онѣзи хайдути. Л. Д. 1875 р. 147.

Жёнъ ил. дл. *Данковъ 1)* жну: Іечемъ жела косовка дѣвойка. У. 342. Неуморнытъ жетвари женяхъ съ острѣтъ си сърпове жълтытъ класове. Т. 315. 2) пожинаю: Жени плодътъ на твоите злодѣйства мирно (*Ernte die Früchte deiner Unthat in Ruhe*). Рш. 87. (Ср. жънъ).

Жёнъ ил. дл. 1) женю: Жени ме, майко, жени ме — „Не женамъ, синко, не женамъ, Уще си мало малечко“. М. 223. Кога поотрастъ (дѣцата), скимне имъ да ги дадатъ зимаско на ласкала да научатъ бари име-то си да записватъ, че е време вечеда ги женемъ. Л. Д. 1876 р. 71. 2) выдаю за мужъ: женити ма, мамо, годиш ма, Ала ма, мамо, не питаши, Жени ли щж са, не щж ли. Д. 9. 1—3. **Жёнъ** са 1) женюсь: „Що не мислишъ да сѣ женишъ За девойка Софиянка?“ М. 376. И наистина чудно са виждаше, че никога не биль жененъ. дори и сега, въ тази извѣхналостъ, нѣмаше мисъль да са жени. Л. Д. 1875 р. 129. Ти си женеть, просто тебѣ куки, Сиво стадо дванаестъ хиляди; Ти си женеть, а я сумъ ергенъ. М. 159. Отъ Великденъ до Гергевденъ и отъ Петровъ день до Димитровъ день не ся женятъ. Ч. 41. За това на хлѣбътъ ся казва, че момци-тѣ отписватъ отъ рабочи-тѣ си женитимаго момка. Ч. 79. Що требе 'се си купифъ 'Се си купифъ, ке сѣ жена. М. 250. 2) выходжу за мужъ: Да знайт, още да повиши Кога ся й Пенка женила. Д. 18. 47—48. Ой та теби, болѣн Герги... Дай ми воля да ся женъ, Да залибъ друго либе. Д. 40. 7. 10—11. § *Во множ. ч.* „бу демъ женихъ съ невѣстю“: Хайде двама да ся мѣним, Да ся мѣним да ся женим И в недѣля да й сватба-та. Мѣниха ся годихъ ся и в недѣля й сватба-та. Д. 40, 50—54. **Жененіе** с. с. 1) женитьба: (Твоята майка) Учини те големъ юнакъ за жененіе. М. 12, 17. „Повижте! мой-ть сынъ е вечь за жененіе“. Л. Д. 1869 р. 117. 2) замужество: Що ми трѣбало жененіе, Кога ю было за толкозъ Моя-то Койчо до мене. Д. 65, 29—31. Петкана расла, порасла, Стана мома за жененіи. М. 100.

Жерава с. ж. см. жарава: Той са вторачи добре очитѣ въ разгоренната жерава, коя му примрѣжеше очитѣ. Зк. 192.

Жеравъ с. м. журавль: Патки и жерави пасяли на единъ лажъ. Сб. 90. Слѣдъ като ся наяджатъ свати-тѣ добре, ставатъ и пакъ като жерави на рѣдъ, търгватъ да си идатъ. Ч. 77.